

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἐτησίᾳ	φρ. 10.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	"	" 11.
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα	"	" 20.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	"	" 14.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος . . λ. 20.
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἐώρτασεν ὁ ἐνταῦθα φερώνυμος τοῦ Ἀγίου Ναὸς, πλήθους πολλοῦ προσελθόντος κατὰ τε τὸν ἄφ' ἐσπέρας ἐσπερινὸν καὶ τὴν λειτουργίαν, ἣν ἐτέλεσεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Μεθόδιος. Τὸ προσελθὼν πλῆθος ἀπῆλθεν ἐκφράζον τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τοὺς φιλοκάλους τοῦ Ναοῦ ἐπιτρόπους, ὧν ὁ «Ἡλῖος» πολλάκις εὐφήμεως ἐμνήσθη.

— Ἐπίσης ἐώρτασε μετὰ τῆς δεούσης μεγαλοπρεπείας καὶ ὁ ἐν Ἄνω Σύρῳ Ναὸς τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἄριστα διεσκευασμένου ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων αὐτοῦ, τῶν φιλοτίμων νέων, κ.κ. Ῥεμπάκου, Συνοδινοῦ καὶ Μεγαλίδου, οἵτινες οὐδενὸς ἐφείσθησαν ὅπως περιποιηθῶσι τοὺς ἐκεῖ ἄφ' ἐσπέρας, τὴν παννύχιον ἀγρυπνίαν καὶ τὴν πρωΐαν μεταβάνας ἑορταστάς. Χάριν δὲ τῶν ἀγνοούντων τὴν ἱστορίαν τοῦ εἰρημένου Ναῖσκου ἀναφέρομεν, ὅτι οὗτος μετὰ τῆς ἐν Ἄνω Σύρῳ Ἀγίας Τριάδος, εἰσὶν οἱ ἀρχαιότατοι τῶν ἐπὶ τῆς νήσου Σύρου ὀρθοδόξων ναῶν ὑπάρχοντες ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς 17ης ἑκατονταετηρίδος· ἐν αὐτοῖς δ' ἐκκλησιάζοντο οἱ ἀπὸ περάτων τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν συνελθόντες ἐνταῦθα μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἑαυτῶν πατρίδων, ἀείμνηστοι πρῶτοι τῆς Ἑρμουπόλεως οἰκισταί, ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἐλεύσει των καὶ πρὸ τοῦ 1823, πρὶν ἢ, δηλαδή, οἰκοδομηθῇ ὁ ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως.

— Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος ἐγράψαμεν ἐρωτῶντες, διατὶ κενωθείσης ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ Σύρου θέσεως δημοτικοῦ συμβούλου, δὲν ὠρκίσθη ὁ πρῶτος παραπληρωματικὸς σύμβουλος κ. Δελασούδας, ἀλλ' ὁ ὑβριστὴς θέλων, ὡς φαίνεται, νὰ πωλήσῃ δούλευσιν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Κυκλάδων, ὑβρίσεν ἡμᾶς ὅτι ἐκ φόβου (!) ἐγράψαμεν ψεύδη καὶ ὅτι ὁ κ. Δελασούδας δὲν ὠρκίσθη, καθ' ὃ διατελὼν ἐπαρχιακὸς σύμβουλος. Ἡμεῖς ἐγράψαμεν ἀπο-

δεικνύοντες ὅτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια κατηργήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ περὶ νομαρχιακῶν συμβουλίων νόμου, καὶ ὅτι ὁ κ. Δελασούδας ἐπαύσε διατελῶν ἐπαρχιακὸς σύμβουλος πολὺ πρὸ τούτου, τὴν 20 Ἰανουαρίου 1887, ὅτε εἶχε λήξει τὸ χρονικὸν διάστημα, δι' ὃ εἶχεν ἐκλεχθῇ ἐπαρχιακὸς σύμβουλος τῷ 1880. Τὸ ἀληθές δὲ τῶν ὑφ' ἡμῶν γραφέντων ἀπεδείχθη ἤδη, ὅτε ὁ Νομάρχης Κυκλάδων, διαταχθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9,999 πρὸς τὸν δήμαρχον Σύρου διαταγῆς του, ἐκάλεσε τὸν κ. Δελασούδαν ὅπως ὀρκιζόμενος ἐγκατασταθῇ ὡς δημοτικὸς σύμβουλος, παραγγείλας συγχρόνως τὴν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐξοδὸν τοῦ παρανόμως ὀρκισθέντος δευτέρου παραπληρωματικοῦ. Τὸ γενόμενον εἶναι τόσῳ σαφές, ὥστε δὲν ἔχει ἀνάγκην τινος σχολίου, ἡμεῖς δ' ἐρωτῶμεν ἀπλῶς τὸν ἐν ἄρετον, τὸν ἠθικόν, τὸν εὐπαίδευτον, τὸν νομομαθῆ, τὸν ὠραῖον τέλος, συντάκτην τοῦ ὑβριστικοῦ φύλλου, ἀν τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὸν νόμον, ἢ ὅχι;

— Τὸ γνωστὸν βιβλιοπωλεῖον τοῦ μακαρίτου Κανέλλου ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ φιλοπόνου νέου Ἑμμ. Βελοπούλου. Μετὰ θάρρους συνιστῶμεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις τὸ εἰρημένον κατὰστημα βέβαιον ὅτι οἱ εἰς αὐτὸ προσελευσόμενοι θέλουσι μείνει εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν τιμῶν τῶν ἐν αὐτῷ πωλουμένων βιβλίων.

— Ἡρξατο καὶ πάλιν ἐν Ἀθήναις ἡ ἐκδοσις τοῦ «Ῥαμππαγᾶ», διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ φίλου ἡμῶν κ. Κλ. Τριανταφύλλου. Τῇ συναδέλφῳ εὐχόμεθα τὰ ἄριστα.

— Τὸ σάββατον ἀρίχθη ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου διέμενεν ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Μεθόδιος, δν ὑπεδέχθη ἐν χαρᾷ τὸ πνευματικὸν αὐτοῦ ποίμνιον. Ὁ κληρὸς καὶ πλῆθος πολὺ ὑπεδέχθησαν τὸν πεφιλημένον αὐτοῦ ἱεράρχην ἐν τῇ ἀποθάρρα, ἀπαύστως δὲ ὁ λαὸς πορεύεται εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ὅπως δεχθῇ τὰς εὐλογίας τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ πνευματικοῦ πατρός.

— Τὴν νύκτα τῆς δευτέρας ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας ἐν μέθῃ διατελὼν ὁ ἀλιεὺς Γεώργιος Συμυρναῖος.

— Τὴν Πέμπτην ἐκλάπησαν ἐκ τῆς θαλάσσης πρὸ τοῦ βυρσοδεψείου 38 βουδοδέρματα, ἀνήκοντα εἰς τοὺς κ. Μαϊδῆν καὶ Κοτάνην καὶ τῶν ὁποίων οἱ κλέπται δὲν εὐρέθησαν.

— Γενομένης ἐν ταῖς ἐνταῦθα φυλακαῖς συμπλοκῆς ἐτραυματίσθη ἐπικινδύνως διὰ μαχαίρας ὑπὸ τοῦ Μήτσου Σμυρναίου, ὁ προχθὲς καταδικασθεὶς εἰς ἰσόβια δεσμὰ Τίτος Φρατῆς.

— Πάντοτε μὲν ὁ συντάκτης τοῦ ὑβριστικοῦ φύλλου ἐκίνει τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸν γέλωτα διὰ τὴν διαγωγὴν του, ἰδίᾳ δὲ τελευταῖον, ὅτε ἀποβληθεὶς τῆς δημαρχίας ἐξεμάνη. Ἄνευ τινος αἰτίας καὶ ἀφοῦ ἡμεῖς ἐπαύσαμεν μετὰ τὰς ἐκλογὰς γράφοντες περὶ αὐτοῦ, αὐτὸς ἐπιτεθεὶς καθ' ἡμῶν ἀναιτίως καὶ ἀδίκως, ὑβρίζει ἡμᾶς. Μαστιγῶθε· δὲ ἀξίως τῆς διαγωγῆς του, πρῶτον μὲν ἐπαρουσίασεν ὡς δῆθεν συντάκτην τοῦ ὑβριστικοῦ φύλλου, τὸν γνωστότατον ἐνταῦθ' αὖτε καὶ ἐν Ἀθήναις υἱόν του, ὅστις θελήσας δὲ καὶ αὐτὸς ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰς μεταξὺ ἀνδρῶν συζητήσεις καὶ τιμωρηθεὶς ἀξίως τῆς αὐθαδεύειας του, ἔστρεψε, κατὰ τὸ εἰρηθὸς αὐτοῦ καὶ τῷ πατρί του, τὰ νῶτα, καὶ ἀνάνδρως ἐπράπη τὴν πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Εὐχάριστον μὲν ἀληθῶς τὸ γενόμενον, διότι ἐκ τῶν μαθημάτων, ἅτινα παρ' ἡμῶν ἐλαβε, προῆλθε τῇ κοινωνίᾳ τὸ ἀγαθόν, ὥστε ὁ ἀπὸ δεκαεπταετίας ὑβριστῆς καὶ ὁ πατρῴων υἱὸς του, ἀνεμνήσθησαν τὴν ἐν Ἑλλάδι ὑπαρξίν δικαιοσύνης, τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγων ἔτι μνηῶν ὑβρίσαν αἰσχρότατα καὶ ἐσυκοφάντησαν ὡς μὴ γενομένην ὄργανον τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἰδιοτελείας τῶν μισθούτων αὐτοὺς, καὶ ἥτις βεβαίως θέλει τιμωρήσῃ τὸν παραβαίνοντα τοὺς νόμους καὶ δι' ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν ἐνοχλοῦντα κοινωνίαν ὁλόκληρον, τὸν ἐν τῇ φιλησυχίᾳ ἡμῶν πόλει ἐξάπτοντα πάθη, τὸν διασπείροντα μίσσην ἐν αὐτῇ, τὸν διατηροῦντα φύλλον ὑβριστικόν, οὗτινος τὴν ἐκδοσιν ἐνεκαίνισεν ἡ ἠθικὴ δολοφονία πτωχῆς καὶ ἀπροστατεύτου κόρης. Ἐπίσης εὐχάριστον εἶναι ὅτι ὁ ὑβριστῆς ἄκων, ὡμολόγησεν ἐν πολλοῖς φύλλοις του, μίαν ἀλήθειαν ὅτι, δηλαδή, ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἔχει **ἐσχηματισμένην περὶ ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν γνώμην**, δειξάσα μάλιστα πολλάκις καὶ διὰ πραγμάτων τὴν περὶ ἡμῶν ἀγαθὴν καὶ ἐπεικὴ αὐτῆς γνώμην. Ἐπίσης εὐχάριστον ὅτι τὰ ὑφ' ἡμῶν γοαφέντα ἀπέδειξαν τοῖς ὑβρισταῖς καὶ ἰδίως **τῷ γνωστῷ υἱῷ**, ὅτι τὰ προσόντα καὶ αἱ ἀρεταὶ τῶν ἀνδρῶν εἶναι ἄλλα καὶ μετρῶνται ἄλλως ἢ τὰ τῶν πωλούντων ἔρωτα κοινῶν γυναικῶν καὶ ὅτι ἐκτὸς τῶν ῥοδίνων παρειῶν καὶ χειλέων, τῆς ἀβρᾶς φωνῆς καὶ τῶν ἀκκισμῶν, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἀρεταί, δι' ὧν ἐκτιμᾶται ἡ ἀξία τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς ἤδη τὸ πρῶτον ἀνεμνήσθη **τὴν παιδείαν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἠθικὴν** καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ὁποίων οὐδέποτε ἐφάνη ἐκτιμήσας ὁ ὑβριστῆς, ὅστις τοὺς μὲν συντάκτας τῆς «Ἀληθείας» ὠνόμασέ ποτε τριάδα δυσειδῶν, μέλος δέ τι τοῦ πρώην δημοτικοῦ συμβουλίου μύωπα, ἡμᾶς δ' ἐπανειλημμένως ὠνόμασεν **ἀσχημοπροσώπους καὶ ἐσπέρημένους ἀβρᾶς φωνῆς**, ἐπιφυλαττόμενος βεβαίως ἐν τῷ μέλλοντι νὰ μᾶς ἐλέγξῃ καὶ ὡς μὴ χρωμένους ψιμιθίοις καὶ Gold - Cream. Ὀλίγας ἔτι λέξεις προστιθέντες ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν ἡμῶν ὅτι ὁ ὑβριστῆς ὑπ' ἀγκυρίδας, μετέφερε τὸν καθ' ἡμῶν ἀγῶνα ἐν ἄλλῳ πεδίῳ, ὅπου ἄλλοτε ἔτρεμε μὴ τυχὸν οὗτος μετενεχθῇ καὶ ὅπου ἔστω βέβαιος ἡ ἱκανοποίησις θέλει δοθῇ εἰς

τὸν ἔχοντα τὸ δίκαιον· ἀλλ' ὅμως ἐπαναλαμβάνομεν αὐτῷ ὅ,τι καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ὅτι, δηλαδή, ἂν καὶ μετ' ἀηδίας κατεργόμενοι μέχρι τοῦ συκοφάντου, δὲν θ' ἀρνηθῶμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἀναλάβωμεν καὶ πάλιν τὸν ὑπὲρ τῆς κοινωνίας καὶ κατ' αὐτοῦ ἀγῶνα, ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον τοῦ νὰ ὀνομασθῶμεν πάλιν ὑπ' αὐτοῦ ἄσχημοι, κακόμορφοι καὶ λίαν γνωστοὶ εἰς **τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν**, μὴ ὅμοιοι δὲ μὲ αὐτὸν κατὰ **τὴν ἠθικὴν, τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἀρετὴν**.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κύριε Συντάκτη τοῦ «Ἡλίου» :

Γνωρίζατε, παρακαλῶ, διὰ τοῦ ὑμετέρου φύλλου τῷ καλλιμρόλῳ καὶ οἰστρηλάτῳ παιδί Ν. Σαβούρα, ἐργάτῃ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδος «Σημείας» ὅτι ἐπὶ τῇ εὐτελῶς πάνυ πεπωλημένῃ συνειδήσει του καὶ πάσῃ τῇ μετὰ κυντάτης ὁμῆς ἀπρεπείᾳ του μετ' οὐ πολὺ ἀπολογησεται ἐκεῖ, ἐνθ' ἀδυνατήσῃ πλέον ἄνευ καλύμματος ν' ἀνακαλέσῃ τοὺς πολλῶν ἐρίδων αἰτίους καὶ διεστραμμένους λόγους του καὶ τὴν νῦν ἀσύστολον ἀθυροστομίαν του.

Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου τῇ 8 Δεκεμβρίου 1887.

Ἰωάννης Μιχαήλ

Ἀξιότιμε κ. συντάκτη τοῦ «Ἡλίου» :

Ὁ καλὸς χριστιανὸς κ. Ἀργυράκης, συντάκτης τῆς «Πανόπης», μὴ δυνάμενος νὰ χωνεύσῃ τὴν ἐκ τῆς δημαρχικῆς θέσεως παῦσιν του, ἐπιτίθεται ἐναντίον ὅλων, διότι ὅλοι τοῦ πταίου. Γράφει χθὲς χαίρων ὅτι συνέστη ἐνταῦθα πρακτορεῖον Ἐφημερίδων καὶ ὅτι θὰ στερηθῇ εἰς οἰκογενειάρχης συμπολίτης του τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας του, διότι λέγει ὅτι ἐπώλουν τὰς ἐφημερίδας κατὰ πέντε λεπτὰ ἀκριβώτερα. Ἀλλ' ἀληθῶς, κύριε Ἀργυράκη, σὺ δὲν πρέπει νὰ παραπονησῇς διότι οὐδέποτε ἐπλήρωσες λεπτὸν εἰς τὰς ἐφημερίδας, τὰς ὁποίας σοὶ ἐδίδα δωρεὰν μέχρι τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ὅτε ἐπαυσα, νὰ σοὶ τὰς δίδω, διότι δὲν ὑπέφερα νὰ ὑβρίζῃς διὰ τῆς ἐφημερίδος σου πάντα χρήσιμον εἰς τὸν τόπον μας πολίτην. Ἐάν δ' ἐγὼ ἐπώλουν 15 λεπτὰ τὰ μεγάλα φύλλα, τοῦτο ἐγίνετο, διότι οὕτω εἶχον συμφωνήσῃ με τοὺς ἐν Ἀθήναις ἐκδότας των. Ἀλλ' ἐγὼ σοὶ συγχωρῶ, διότι παυθεῖς, κύριε Ἀργυράκη, ἀπὸ τὴν θέσιν σου ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ λέγῃς ἕνα λόγον παραπάνω.

Ἐν Ἑρμουπόλει, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ πωλητὴς τῶν ἐφημερίδων
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ.

Σ. Σ. Η. Ἀληθῶς, ὅπως λίαν ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ κ. Σάββας, ὁ συντάκτης τῆς «Πανόπης» ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ δημαρχείου ἀποπομπῆς του, πρέπει νὰ ᾔσῃ συγγνωστός, ὡς εὐρισκόμενος ἴσως εἰς ἐκφυθμον φρενολογικὴν κατάστασιν. Διότι πῶς ἄλλως νὰ ἐξηγηθῇ ἡ κατὰ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν τούτου ἄδικοι, διὰ τῆς «Πανόπης», ἐπὶ

θεσις, ἐκτὸς ἂν ὁ συντάκτης τῆς «Πανόπης» ἐν τῇ καθ' ὅλου τοῦ ἀνθρώπινου γένου: μανίᾳ του, μισεῖ καὶ τὸν δυστυχῆ οἰκογενειάρχην κ. Σάββαν ἅπλως μόνον ὡς ἄνθρωπον;

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες ἐν τῷ Ι. Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τὴν προσεχῇ Κυριακὴν (13 τρέχοντος) Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰοδίμου συνδρομητοῦ τοῦ Ναοῦ

ΝΑΘΑΝΑΗΛ ΙΩΑΝΝΟΥ (ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ)

Παρακαλοῦμεν τοὺς φίλους καὶ συμπολίτας τοῦ αἰοδίμου ἀνδρός, ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσιν εἰς τὸν ῥηθέντα Ναὸν καὶ ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 11 Δεκεμβρίου 1887.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐ Δῆμαρχος ὡς πρόεδρος

Κ. Α. Τσιροπινᾶς

Τὰ μέλη

Ματθ. Χ. Εὐαγγελινοῦ Πρωτοσύγγελος

Στυλ. Κωσταράς

Ἀνδρ. Παπαγγελόπουλος

Ἐμμ. Σιγάλας

Κωνστ. Πασσαράς.

Τελοῦντες ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τὴν προσεχῇ Τρίτην (15 τρέχοντος) ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγαπητοῦ συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν

ΑΝΔΡΕΟΥ Δ. ΜΟΝΑΡΧΙΔΟΥ.

Παρακαλοῦμεν τοὺς φίλους καὶ συμπολίτας τοῦ μακαρίτου ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσιν εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

Ἐν Ἑρμουπόλει, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ σύζυγος

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΟΥ

Τὰ τέκνα

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΑΡΧΙΔΟΥ

ΑΡΙΑΔΝΗ ΜΟΝΑΡΧΙΔΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΜΟΝΑΡΧΙΔΟΥ

Ἀριθ. 1041.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α΄.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.
Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Α. Παπακωνσταντίνου, Προ-

έδρου καὶ Εἰσηγητοῦ, Α. Μπαῖρα καὶ Κ. Δημητράκου.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αὐτοῦ τῇ 28 Ὀβρίου, παρόντων τοῦ τε Εἰσαγγελεῦτος δικηγόρου Ἐμμ. Ἐλευθεριάδου (κωλυομένου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν) καὶ τοῦ Γραμματέως Δ. Σ. Πάλλη ἵνα δικάσῃ τῆς ἐξῆς ὑπόθεσιν μετὰ τῆς ἐναγούσης ἐνταῦθα ἰδρυμένης Ἐμπορικῆς εταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Α. Ι. Μπαλῆς καὶ Ν. Κ. Χούμης, παραστάσης διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς δικηγόρου Ε. Πατρικίου καὶ τοῦ ἐναγομένου Ἐμμανουὴλ Β. Χατζιδάκη κατόικου Ἑρμουπόλεως.

Ἡ ἐνάγουσα διὰ τῆς ἀπὸ 13 Ἀπριλίου ε. ε. πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς τῆς, ἐξέθηκεν ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἐξέδοτο ἐνταῦθα εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἐναγούσης τὰ ἐξῆς γραμμάτια.

1) Τὸ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1884 γραμμάτιον ἐκ δραχμῶν Ν. 630 πληρωτέον μεθ' ἡμέρας 31 ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως, δι' ἀντίτιμον μετρητῶν, ἃ ἔλαβε παρ' αὐτῆς πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου τοῦ ὑποσχεθεὶς τόκον μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας 1 ο) τὸν μῆνα μέχρις ἐξοφλήσεως.

2) Τὸ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1884 ἐκ δραχμῶν Ν. 800 πληρωτέον μετὰ μῆνας τρεῖς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κ. λ. π. Ἐπειδὴ δὲ ἀρνεῖται τὴν πληρωμὴν. Ἐξητήσατο νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστικῆς νὰ τῇ πληρώσῃ 1) δραχμὰς Ν. ἑξακοσίας ἐντόκως πρὸς 12 ο) ἐτησίως ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1884 μέχρις ἐξοφλήσεως. 2) δραχ. Ν. ὀκτακοσίας ἐντόκως 12 ο) ἐτησίως ἀπὸ τῆς 20 Ἀπριλίου 1884 μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Προκειμένης συζητήσεως

Ἀκοῦσαν τὸν πληρεξούσιον τῆς ἐναγούσης καὶ

Τὸν Εἰσαγγελεύοντα

Ἰδὼν τὴν Δικογραφίαν σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου ε. ε. ἐπιδοτηρίου τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν Μιχ. Μαζαράκη ἡ ὑπὸ συζήτησιν ἀγωγὴ ἐκοινοποιήθη τῷ ἐνταῦθα Εἰσαγγελεῖ, ἐδημοσιεύθη δὲ καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 37 ε. ε. φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὁ «Ἡλῖος» διὰ τὸν εἰς ἀγνωστον διαμονὴν διαμένοντα ἐναγόμενον. Ἐπομένως οὗτος νομίμως ἐκλήθη μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ σήμερον νόμιμον δικάσιμον δικάζεται ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ὑποτιθέμεναι δι' ἑλλείψιν ἀντιρρήσεως ἢ ἄλλης ἐνστάσεως προβλητέας ἐξ ἐπαγγέλματος ἀριθρ. 594 καὶ 595 Πολ. Δικονομ.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τ' ἀριθρ. 209 καὶ ἐπ. Πολ. Δικονομίας.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ Ἐμ. Χατζιδάκη.

Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης εταιρίας.

Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως νὰ πληρώσῃ τῇ ἐναγούσῃ 1) δραχμὰς Ν. ἑξακοσίας ἐντόκως πρὸς 12 ο) ἐτησίως ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1884 μέχρις ἐξοφλήσεως 2) δραχμὰς Ν. ἐπτακοσίας ἐντόκως 12 ο) ἐτησίως ἀπὸ τῆς 20 Ἀπριλίου 1884 μέχρις ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παρούσαν προφανῶς ἐκτελεστικὴν.

Καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα μετριαζόμενα εἰς δραχμὰς εἴκοσι καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῇ 28
869 τοῦ 1887.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Σ. Πάλλης.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζη-
τηθεὶς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς
Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅ-
παντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τοῦ δη-
μοσίου δυνάμει νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομί-
μως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου ἡ παροῦσα ὑπεγράφη νομίμως.
Σύρος τῇ 4 Νοεμβρίου 1887.

(Τ. Σ.) Οἱ Δικασταὶ

Α. ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ

Δ. Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ι. ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Ὁ Ὑ/γραμματεὺς

Γ. Παπαδόπουλος

Ἀριθ. 442.

Β. ἀπογράφου.

Δὸν ἐκτελεστὸν ἀπόγραφον

Σύρος τῇ 6 Νοεμβρίου 1887

(Τ. Σ.)

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Γ. Παπαδόπουλος.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου, ὑπερ ἀρμόδιος δι-
καστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω νομίμως πρὸς τὸν ἐνταῦθα Κον
Εἰσαγγελεῖα διὰ τὸν ἀντίδικον Ἑμμανουήλ Β. Χατζη-
δάκη, κάτοικον Ἐρμουπόλεως καὶ ἤδη ἀγνώστου δια-
μονῆς ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπροθέσωμαι μοι πληρώσῃ

1) Δραχ. ν. 600 ἐντόκως 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς
20 Φεβρουαρίου 1884 μέχρι ἐξοφλήσεως.

2) Δραχ. ν. 800 ἐντόκως 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 20
Ἀπριλίου 1884 μέχρι ἐξοφλήσεως.

3) Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη Δραχ. 27 καὶ

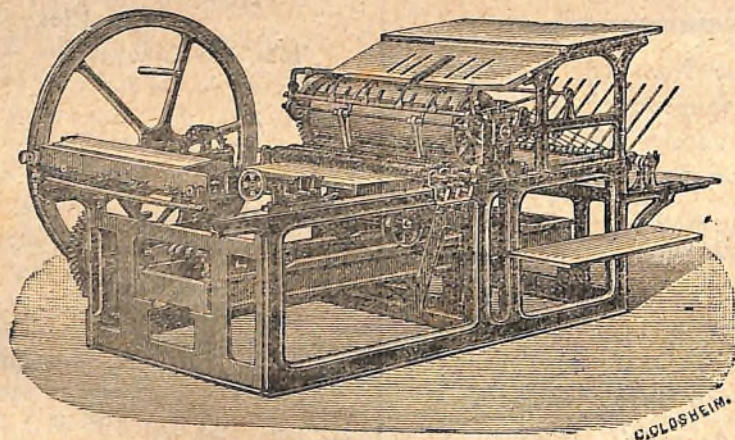
4) Δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἀντιγραφικὰ ἐπίδοσιν
ἐπιταγὴν δημοσιεύσιν Δραχ. 25 καὶ ταύτας ἐντόκως μέ-
χρι ἐξοφλήσεως, ἄλλως κλπ. δημοσιευσάτω δὲ καὶ διὰ
τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Ἡλῖος»

Σύρος τῇ 9 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ πληρεξ. Δικηγόρος

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΡΕΝΙΕΡΗ ΠΡΙΝΤΕΖΗ ΕΝ ΣΥΡΩΙ

Τὸ ἀνωτέρω ἀρχαιότατον ἐν Σύρῳ τυπογραφεῖον προμηθευθὲν ἐσχάτως ἐκ Γερμανίας, ἐκ
τοῦ γνωστοῦ ἐργοστασίου Coenig καὶ Bauer Μηχανικὸν Ταχυπιστήριον τελειότατον κι-
νούμενον καὶ δι' ἀτμοῦ, δυνάμενον δὲ νὰ ἐκτυπώγῃ 1,600 ἀντίτυπα καθ' ὥραν, καθὼς καὶ
ἐκ Παρισίων καὶ Βερολίνου, ποικιλίαν τυπογραφικῶν χαρακτήρων, δέχεται παντοειδῆς τυπο-
γραφικὰς ἐργασίας, ἥτοι ἐκτύπων Συγγραμμάτων, Προγραμμάτων, Σχεδίων μετὰ γραμ-
μῶν, Ἐμπορικῶν γραμματίων, Λογαριασμῶν, Συναλλαγμάτων, Ἐπισκεπτηρίων, Κεφαλίδων
φακέλλων, Προσκλητηρίων γάμων, Κηδεῶν, Μνημυσίων, Ταινιῶν βαπτίσεων, Ἐπιγραφῶν
καταστημάτων παντοειδῶν, δηλαδὴ, Φαρμακείων, Χρωματοπωλείων, Ζαχαροπλαστείων,
Οἶνοπωλείων, κλπ. ὑποσχόμενον τὴν ἐκτέλεσιν δι' ἐργασίας λεπτοτάτης, ἐντελοῦς καὶ εἰς
τιμὰς συγκαταβατικὰς.